

به نام صلح، به اسباب جنگ می کوشند

عبدالله هروی

سرمقاله هشدارها را باید جدی گرفت

محمد رضا هویدا

وضعیت امنیتی در کشور به مرز هشدار رسیده است. هشدارهای مختلف از سوی نهادهای گوناگون، همه به یک امر اعتراف می کنند و آن هم، رسیدن اوضاع امنیتی به مرز هشدار است. اگر کاری نشود، ممکن است بسیار دیر شود. اگر کاری نشود و اقدامی روی دست گرفته نشود، شمال نیز به وضعیت جنوب گرفتار خواهد شد.

رئیس ولسی جرگه گفته است که شمال در حال تبدیل شدن به وزیرستان است. دیگرانی نیز می گویند که اوضاع در بسیاری از ولایت های کشور به اندازه ای وخیم است که بیم سقوط شماری از مناطق به دست طالبان می رود. بدخشان در روزهای گذشته، نشان داد که برخورد ساده انگارانه و سهل انگارانه با مسئله طالبان به فاجعه می انجامد. زمانی که سربازهای بریده سربازان اردوی ملی را به نمایش گذاشتند، واضح بود که ضعف هایی وجود دارد که این گونه سربازان کشور به قتل می رسند و سنگرهای شان شکسته می شود.

عملیات اردوی ملی در بدخشان راه انداخته شده و ناوه از دست طالبان بیرون شده است. اما چرا مناطقی مثل بدخشان باید به دست طالبان بیافتد تا عملیات های بزرگ و با هزینه های سنگینی به اجرا در آید تا این مناطق دوباره از تصرف طالبان بیرون آید. شدت ناامنی ها اوضاع امنیتی را نابسامان جلوه می دهد. کمتر مناطقی از کشور است که در آن مردم بتوانند احساس امنیت و آرامش کامل داشته باشند. طالبان به صورت متواتر بخش های عمده ای از کشور را تهدید می کنند. اما تهدید شمال، مسئله ای کاملا جدی است، خصوصا اینکه طالبان به یکبارگی متوجه شمال نشده اند، از سالها پیش هشدارها در مورد ناامن سازی شمال، داده شده بود.

ناامن سازی شمال موضوع جدیدی نبوده و نیست. کسانی در جریان اوضاع افغانستان هستند، بعید است که متوجه این موضوع نشده باشند، که طالبان به صورت خزنده به سوی شمال رفته اند و اکنون مناطق شمال تبدیل به جولانگاه طالبان شده است.

استراتژی دولت افغانستان در حفظ امنیت و جلوگیری از نفوذ گروه های افراطی در کشور، تا هنوز قوتی نداشته و در اکثر مواقع تنها به یک شعار می ماند تا اینکه به یک استراتژی واقعی مبدل شود. موانع که بتواند امنیت را در کشور حفظ نماید و از نفوذ طالبان و دیگر گروه های افراطی جلوگیری کند. حفظ مناطق در دست داشته و گرفتن مناطقی که در دست طالبان است و مبارزه با طالبان در مناطق در حال جنگ، می تواند ساده ترین و ابتدایی ترین خواست مسئولان امنیتی کشور باشد، اما در هر کدام از این ها دولت افغانستان، دستاوردهای چندانی نداشته است. جنوب درگیر در جنگ برای سالها همچنان درگیر در جنگی بی پایان است و شمال امن نیز به کانون درگیریها و ناامنی ها مبدل شده است و مرکز نیز که به سرعت در حال ناامن شدن است و حتی ولایت های نزدیک به کابل نیز به طور واضحی به سوی ناامن شدن و تبدیل شدن به پایگاه های گروه های افراطی است.

دولت افغانستان معمولا به هشدارها بی توجه بوده است. در موارد مختلف از جمله حضور داعش در کشور یا دادن شعارها و بر شمردن موقیقت ها سعی کرده اند تا وضعیت را مطلوب جلوه دهند، ولی بعد از مدتی در نهایت می پذیرند که مشکلی وجود دارد و باید حل شود، در حالی که با توجه هشدارها و اتخاذ تدابیر در دست می توان با هزینه انسانی و مادی کمتری امنیت و ثبات را حفظ کرد.

تفاوت بین هشدارها و موضع گیری های سیاسی باید برای دولت افغانستان روشن باشد. در هشدارهای امنیتی که به سرنوشت مردم افغانستان مربوط می شود، باید نهاد های امنیتی، دولت افغانستان و همین گونه همه مردم افغانستان باید دست به دست هم داده و از بروز فاجعه های دیگر جلوگیری کنند. شمال نقطه عطفی در ثبات و امنیت کشور است، بی توجهی به شمال وضعیت امنیتی افغانستان را با تهدیدهای جدی مواجه خواهد ساخت. دولت و هیچ نیروی دیگری حق ندارد به سرنوشت مردم افغانستان بی توجهی کند. بدین جهت، باید همه نیروهای اجتماعی و سیاسی این هشدارها را جدی بگیرند.

از آغاز ایجاد حکومت وحدت ملی شعار و داعیه صلح شدت و اوج بیشتری به خود گرفت. رفت و آمدهای سیاسی و نظامی و استخباراتی میان دولت های ذی نفع و نیز تشویق ها و ترغیب های سیاسی و خوش بینی های مفرط در رسانه ها و گفتگوهای خبری به ویژه از سوی دولت مردان چنان به نظر می رسید که عنقریب درخت صلح در هنگامه بهار و نرویز شگوفه خواهد و در سال روان مردم ما از ثمره شیرین آن شیرین کام خواهند شد.

اما گویا این شعار ها و نویدها هم چون ابر بهاری گذرا و بسا از آن هم ناپایدارتر بود. زیرا هنوز از زمان میعادهای تعیین شده برای نشست های صلح و ادعاهای جهت آمادگی برای گفتگوهای صلح اندک زمانی سپری نشد که شیپور جنگ و یورش به صدا در آمد. با وجود این که مقام های حکومتی و امنیتی سخن از آمادگی طالبان برای گفتگو و مذاکره برزبان می رانند و حتی سخن از چند دستگیری و تفرقه در صفوف طالبان گفته می شد چند روز قبل گروه طالبان طی اعلامیه ای، از آغاز عملیات بهاری شان زیر عنوان «عزم» در کشور خبر دادند. طالبان در اعلامیه صادر شده خود گفته اند که هر چند سال گذشته شماری از کشورها نیروهای خود را از افغانستان خارج کرده اند؛ با آن هم

نیروهای آمریکایی زیر نام اعضای پیمان امنیتی در قلمرو هوایی و زمینی افغانستان حضور دارد و نیز در عرصه های سیاسی، تبلیغاتی، فرهنگی و آموزشی فعالیت دارند. در اعلامیه طالبان آمده است که هدف از راه اندازی این عملیات، حمله بر مراکز نظامی و دایمی نیروهای خارجی، مراکز استخباراتی و دیپلماتیک، مقامات اداره کابل، تجمعات نظامی آنان و به صورت ویژه مسئولین استخبارات وزارت داخله و دفاع و اشخاص «مفید» دیگر خواهد بود. اینک باید سوال نموده که صدور چنین اعلامیه ای و به صدا در آوردن شیپور جنگ در فضایی که نه تنها دولت افغانستان بلکه اسلام آباد و پکنینگ و برخی از مجامع بین المللی از صلح سخن می گویند و حاضر به پادرمیانی گردیده اند و نوید های از نشست

حکومت استرالیا جدی تر از گذشته در راستای جلوگیری از ورود پناهجویان غیر قانونی به این کشور

حسین بهمن

شما اعلام میکنم که عزم حکومت استرالیا برای حفظ جان پناهجویان قاطع تر از عزم شما برای بخطر انداختن جان پناهجویان به خاطر پول است. نخست وزیر استرالیا همچنین گفت تا زمانی که وی نخست وزیر استرالیا باشد، دروازه های استرالیا برای پناهجویان غیر قانونی همچنان مسدود خواهد بود. تونی ابوت تاکید کرد که ممکن است حکومت های آینده استرالیا در مورد پالیسی مهاجرت وی تجدید نظر کند اما در زمان حکومت وی هیچ تغییری در پالیسی مهاجرت استرالیا در قبال پناهجویان غیر قانونی به میان نخواهد آمد. نخست وزیر استرالیا همچنین گفت که توقف کشتیهای حامل پناهجویان غیر قانونی بهترین دستاورد برای حکومت وی در استرالیا بوده است. تونی ابوت در اواخر سال ۲۰۱۳ میلادی به عنوان نخست وزیر استرالیا انتخاب شد. توقف کشتیهای حامل پناهجویان غیر قانونی به استرالیا یکی از وعده های وی برای مردم استرالیا بود. وی پس از آنکه به عنوان نخست وزیر استرالیا انتخاب شد در اولین روزهای کاری اش دروازه های استرالیا را بر روی پناهجویان غیر قانونی به کلی مسدود نمود. به اساس گزارشها در طول سال دوازده و چهارده میلادی هیچ کشتی حامل پناهجویان غیر قانونی نتوانسته است که موقتانه وارد ابهای استرالیا شود. همچنین در طول یکسال گذشته هیچ پناهجویی در مسیر استرالیا جانش را از دست نداده است. این در حالیست که یک سال پیشتر از آن یعنی در سال ۲۰۱۳ میلادی ۲۱۳ پناهجو داده بودند. این پناهجویان به خاطر اینکه فریب قاچاقبران را خورده بودند و پولهای هنگفتی را به آنان داده بودند با استفاده از کشتیهای کهنه و فرسوده عازم استرالیا شده بودند اما کشتیهای های آنان به دلیل فرسوده ای و اضافه وزن در آب غرق شده بودند.

با آمدن تونی ابوت در عرصه سیاست گذاری استرالیا دیگر دوران سیاه سفرهای غیر قانونی به استرالیا به پایان رسید. گفته میشود که اکنون دیگر هیچ راهی وجود ندارد که پناهجویان بتوانند به صورت غیر قانونی عازم استرالیا شوند. تونی ابوت همانطوری که در جریان کمپاین انتخاباتی اش به مردم استرالیا وعده داده بود که

گذشته افراد بسیاری را از دست داده اند. این تلفات خصوصا در رده فرماندهی آنان قابل توجه می باشد. از جانب دیگر انشعاب هایی که در درون طالبان بوجود آمده است توان آنان را کاهش داده است. نکته مهم تر این که حامیان بیرونی طالبان دیگر مانند سابق حاضر نیستند که تمام امکانات مالی و تسلیحاتی را فقط در اختیار طالبان قرار دهند. اینک گروه ها و دسته های رقیب هر چند نوظهور در کنار طالبان عرض اندام نموده اند. از جانب دیگر طالبان به دلیل رفتار ها و خشونت های تکرار دهنده ای که مرتکب گردیده اند مانند سابق در میان مردم نیز از جایگاه و اعتبار لازم برخوردار نیستند. اگر در برخی از مناطق مردم مجبور به تحمل این هستند یا از ترس می باشد یا این که برخی از تعلقات بویژه نسبت به برخی از فرماندهان آنان است. در نهایت این که طالبان و گروه های مخالف از لحاظ توان نظامی دیگر مانند سابق تهدید جدی به شمار نمی آیند. البته باید یاد آورد که بیان این مسایل هرگز به معنای

قوی شدن نیروهای نظامی حکومت به شکل کامل نمی باشد. هر چند نمی توان انکار کرد که نیروهای امنیتی کشور در زمینه مقابله با طالبان و مخالفان از تجارب و توانایی نسبی برخوردار گردیده اند اما این توانایی ها هنوز با چالش های بسیار جدی و شکننده روبرو می باشد. اما آنچه که طالبان قادر به انجام آن هستند دقیقا بغض هر همین چالش ها و کاستی ها در نیروهای امنیتی می باشد. اما درباره پرسش دوم که در صورت ناتوانی، هدف از انجام چنین عملیات هایی و روی آوردن به رویکرد نظامی از سوی طالبان و مخالفین در چنین شرایطی چه پیامی را به همراه دارد؟ باید گفت بخش عمده این برنامه ها متاسفانه خارج از اداره و رهبری مخالفین می باشد. یعنی این که طالبان چنین تصمیمی مربوط به حامیان مالی و تسلیحاتی طالبان و مخالفین می باشد. آسان سعی دارند که به هر طریق ممکن به حکومت افغانستان این هشدار را بدهند که هنوز همه چیز آنطور که

دولت استرالیا امیدوار است بازرگاندان پناهجویان ایرانی، باعث کاهش فشار به دولت در ارتباط با وضعیت اردوگاه مهاجران در جزایر تاورو و پاپوا گینه نو شود.

دولت استرالیا امیدوار است بازرگاندان پناهجویان ایرانی، باعث کاهش فشار به دولت در ارتباط با وضعیت اردوگاه مهاجران در جزایر تاورو و پاپوا گینه نو شود. به گزارش خبرگزاری فرانسه بر اساس آمار رسمی که آخر ماه مارچ اعلام شده، حدود ۲۰ درصد از ۱۸۴۸ نفری که در اردوگاه پناهجویان در داخل استرالیا پناهنده می در استرالیا شناخته نشده اند ازین کشور اخراج و دوباره به ایران فرستاده خواهند شد. حکومت استرالیا تا اکنون چندین بار با حکومت در تماس شده و از انسان سواسته است که این پناهجویان را بپذیرند. تونی ابوت نخست وزیر استرالیا در مورد این مسئله به خبرنگاران گفته است: «مهم است کسانی که به عنوان پناهجو

شناخته نمی شوند به خانه شان برگردند... این موضوعی است که ما درباره آن با دولت ایران گفت و گو خواهیم کرد، این که کسانی را که شهروند ایران هستند به این کشور برگردانند، چون آنها حق دارند در ایران زندگی کنند. آنها متعلق به ایران هستند». وکلای پناهجویان می گویند ایران از پذیرفتن دوباره کسانی که در خواست پناهنده گی شان رد شده خودداری می کند. آنها می گویند در صورت بازگشت هم امنیت این پناهجویان به خطر خواهد افتاد. تونی ابوت در پاسخ به سوال خبرنگاران درباره این موضوع گفت «ما مطمئنا کسانی را که شرایط پناهنده گی داشته باشند، می پذیریم... اما کسانی که حائز این شرایط نباشند، باید به کشورشان برگردند».

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازرگاندانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پستی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سرمدیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دیزاین: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی
مسئول وب سایت: محمد علی بهرامی

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷